

Un Prometeu

Maria Ieva

Zidim în noi altare de lumină -
Un Prometeu ce-aprinde focul sfânt,
Când soarele-i întemnițat în mină
Și luna-i îngropată în pământ.

Ca steaua ce nu-și știe începutul,
Cu ochii adumbriți de adevăr,
Ne coborâm să-nsuflețim iar lutul
Și să gustăm un sâmbure de măr.

Suntem la fel ca pruncul ce se naște
Cu ombilicul tatuat pe piept
Și în biserici ne-nchinăm la moaște,
Când moartea ni se pare un concept.

Păstrăm în noi misterele credinței
Și ne hrănim din sânii plin cu mir,
Ca să-ndurăm durerea neputinței
Când pentru vise ni se cere bir.